

به نام خداوند بخشنده مهربان

مستندات تدابیر امنیتی در فاز سوم پروژه برنامه سازی پیشرفته

دانشکده مهندسی کامپیوتر، دانشگاه صنعتی شریف

دانشجویان:

آرین احدی نیا، روزبه پیراعیادی، سهیل مهدی زاده

استاد درس:

علی چکاه

راهنمای پروژه:

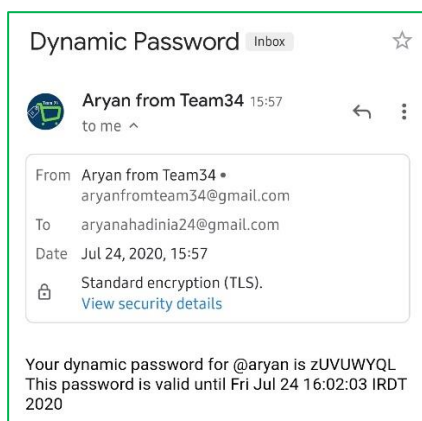
صابر ظفرپور

Brute force Attack -----	3
Replay Attack -----	4
Denial of Service -----	5
SQL Injection -----	6
Improper Input -----	7
Broken Authentication -----	8
File Encryption -----	9

مشکل:

می توان با تعداد زیادی تلاش ناموفق، مثلاً برای وارد شدن به حساب کاربری، به اطلاعات محرمانه ای نظیر رمز عبور دست پیدا کند. توجه کنید که رمز عبور تنها موردی است که در این پروژه، باید محرمانه باقی بماند و این حمله عملاً برای سایر اطلاعات معنی نمی دهد.

راه حل: استفاده از رمز پویا با محدودیت تعداد درخواست:

تصویر ۱

این برنامه از سیستم رمز پویا استفاده می کند. به این صورت که برای هر بار ورود به حساب کاربری، یک رمز عبور یکبار مصرف، به ایمیل کاربر ارسال میشود. این ایمیل تحت پروتکل (TLS) Standard encryption ارسال می شود. تصویر ۱، یک نمونه از ایمیل های ارسال شده توسط سرور به کاربر است.

رمز ارسال شده، پنج دقیقه اعتبار دارد و پس از گذشت پنج دقیقه، منقضی میشود. همچنین اگر با رمز ارسال شده، عملیات ورود به حساب انجام شود، رمز برای ورود بعدی منقضی میشود. در ثانی اگر پیش از منقضی شدن رمز، یک بار دیگر به

سرور درخواست ارسال رمز پویا داده شود، رمز قبلی منقضی شده و رمز جدید به ایمیل کاربر ارسال میشود. همچنین اگر رمز توسط کاربر اشتباه وارد شود، رمز منقضی میشود.

این سامانه به گونه ای طراحی شده است، که یک کاربر، حداکثر پنج بار در ساعت می تواند رمز پویا از سرور دریافت کند. بنابراین کاربر نمی تواند در طول یک ساعت، حداکثر پنج تلاش ناموفق برای ورود به حساب کاربری می تواند داشته باشد

برای پیاده سازی این سامانه، کلاس Dynamic Password Manager در سرور پروژه در مسیر `./src/server/security` ایجاد شده است که مسئولیت بررسی صدور مجوز تولید، تولید، ارسال، اعتبار سنجی و منقضی کردن رمز های پویا را بر عهده دارد.

مزایای جانبی:

۱. یکی از مزایای استفاده از رمز پویا این است که رمز کاربر در پایگاه سرور ذخیره نمی شود. بنابراین، بر فرض محال، اگر اطلاعات سرور درز پیدا کند، رمز عبور کاربران فاش نمیشود.
۲. رمز پویا جلوی آسیب پذیری های ناشی از Replay attack را در ورود به حساب کاربری می گیرد. چرا که رمز ارسالی تنها برای یک بار ورود اعتبار دارد.

مشکل:

این خطر متوجه برنامه است که شخصی پیام های ارسال شده توسط کلاینت را ذخیره و پس از مدتی دوباره به سرور ارسال کند. اگر تدبیری اندیشیده نشود، سرور دوباره همان عملیات ها را انجام می دهد. ممکن است عملیات مورد نظر، عملیات بانکی و انتقال وجه باشد که در این صورت موجبات برداشت غیر مجاز از حساب های بانکی را فراهم می کند.

راه حل: استفاده از token یک بار مصرف

شیوه ای که برای مقابله با replay attack ها در نظر گرفته شده به شرح زیر است. هر بار کلاینت درخواستی به سرور ارسال می کند علاوه بر جواب، token جدیدی نیز به او تخصیص داده شده و برایش ارسال می شود (برای اختصاص token جدید از تابع renewToken که در کلاس Controller قرار دارد استفاده می شود). درخواست بعدی تنها در صورتی معتبر است که حاوی این token باشد. به این ترتیب اگر مهاجمی در بین مسیر به این درخواست ها دسترسی پیدا کند و پس از مدتی مجدداً آن ها را به سرور ارسال کند این درخواست ها از سوی سرور غیر معتبر تلقی خواهند شد و بنابراین نه تنها با پاسخی همراه نیستند باعث هیچ کنش اضافی در برنامه نمی شوند. به نوعی می توان گفت token های تخصیص داده شده یک بار مصرف هستند و هر token تنها برای فرستادن یک درخواست معتبر است. همچنین توجه کنید در صورتی که اتصال کاربر با سرور قطع شود، چه از طریق صحیح آن و بستن برنامه چه قطع اتصال ناگهانی و غیر مترقبه، token تخصیص داده شده برای درخواست بعدی، منقضی می شود.

مشکل:

مشکلات ناشی از این آسیب پذیری را می توان در دو عنوان خلاصه کرد.

۱. یک ip میتواند تعداد دلخواهی اتصال با سرور برنامه برقرار کند. به این طریق با متصل کردن تعداد بالایی socket، کارایی سرور را کاهش می دهد.
۲. پس از برقراری اتصال، یک کاربر می تواند تعداد با فرکانس بالایی به سرور درخواست ارسال کند و این کار سرور را مشغول می کند.

راه حل: استفاده از شمارنده:

روش حل دو عنوان بالا را به تفکیک توضیح می دهیم:

۱. شمارنده مورد نظر، تعداد اتصال های یک ip به سرور برنامه را ذخیره می کند و تعداد اتصال های یک ip را به سرور به عدد مشخصی محدود می کند. به عنوان مثال در این نسخه برنامه این عدد ۱۰ در نظر گرفته شده است. در صورتی که یک ip درخواست اتصال سوکت ۱۱ام را به سرور بدهد، IOStreams این سوکت در طرف سرور باز نمی شود و سوکت در طرف سرور بسته خواهد شد.
۲. شمارنده مورد نظر فرکانس ارسال درخواست توسط یک ip را در یک بازه زمانی از چند ثانیه پیش از ارسال درخواست تا لحظه ارسال درخواست محاسبه می کند. به عنوان مثال در این نسخه از برنامه طول این بازه زمانی ۱۰ ثانیه در نظر گرفته شده است. اگر فرکانس ارسال درخواست یک از یک ip از مقداری مشخص (در این نسخه ۳۰ هرتز) تجاوز کند، بلافاصله اتصال سرور با این client قطع می شود و ip ایشان در لیست سیاه موقت قرار می گیرد. سایر client هایی که با استفاده از همین ip به سرور متصل شده اند اگر تا پیش از خارج شدن ip از لیست سیاه به server درخواست ارسال کنند، اتصال آنها به سرور بعد از ارسال اولین درخواست قطع میشود. به این طریق از ارسال درخواست پُرسامد به سرور جلوگیری میشود

تمام راه کار های بالا در طرف سرور کلاس DenialOfServiceBlocker در مسیر `/src/server/security` پیاده سازی شده است که وظیفه شمارش تعداد اتصال های یک ip، محاسبه بسامد ارسال درخواست توسط ip و صدور مجوز برای رسیدگی به درخواست یک کاربر یا اتصال یک سوکت است.

می توان با فرستادن اطلاعاتی به پایگاه داده SQL به بعضی از اطلاعات حیاتی دست پیدا کرد یا بعضی از اطلاعات را پاک کرد. با توجه به این که در این برنامه از SQLite استفاده شده است، در صورت فراهم نکردن تمهیدات امنیتی لازم ممکن بود برنامه هدف این حملات قرار گیرد.

راه حل: استفاده از PreparedStatement

در پایگاه داده از توابع مختلفی نظیر `createNewTable`, `add`, `delete`, `importAll` استفاده می شود که در این بین دو تابع `createNewTable`, `importAll` از کاربر ورودی دریافت نمی کنند و وظیفه ی آن ها خواندن اطلاعات برای شروع به کار اولیه سرور است. اما دو تابع دیگر از کاربر اطلاعات دریافت می کنند بنابراین اگر برای ساختن دستور مورد نیاز از به هم وصل کردن رشته ها استفاده شود باعث آسیب پذیری برنامه در مقابل حملات SQL injection می گردد. برای جلوگیری از این موضوع از کلاس `PreparedStatement` استفاده شده که ورودی ها را به سادگی به دستور اضافه نمی کند بلکه با توابع مختلف نظیر `setInt`, `setString`, `setDouble`, ... آن ها را در جای خود که با علامت “?” مشخص شده است قرار می دهد که این کار جلوی ورودی های غیر مجاز و خطرناک را می گیرد.

در نهایت توجه داشته باشید که همان طور که پیش تر ذکر شد برنامه از رمز پویا کمک می گیرد و به همین علت رمز عبور کاربر در پایگاه داده نوشته نمی شوند و حتی اگر به طریقی اطلاعات پایگاه داده فاش شود حساب های کاربری همچنان محرمانه باقی می مانند.

مشکل

کاربر می‌تواند با وارد کردن اطلاعات نامعتبر در برنامه اختلال ایجاد کند. در ساده‌ترین حالت با وارد کردن اطلاعات طولانی (نظیر آدرس‌های بسیار بلند، عکس‌های بسیار حجیم یا پیام‌های بسیار طولانی در چت روم) حافظه سرور را اشغال کند.

راه حل

کلاس Validation در مسیر `src/main/java/server/security/Validation` وظیفه اعتبارسنجی تمامی ورودی‌های کاربر را برعهده دارند. توجه کنید در صورتی که کد کلاینت به همین شکل باقی‌مانده نیاز به بعضی از این اعتبارسنجی‌ها احتیاجی نیست اما با توجه به این که ما فرض را بر این می‌گذاریم که ممکن است مهاجمی بتواند به کد کلاینت دست یابد و در آن تغییراتی ایجاد کند تمامی ورودی‌های فرستاده شده به طور کامل در سمت سرور اعتبارسنجی می‌شوند.

مشکل:

در این بخش حمله کننده سعی دارد که خودش را به جای فرد دیگری جا بزند و احراز هویت سرور را دور بزند. ضعف های زیر می توانند منجر به این نوع حمله شوند :

۱. استفاده کاربران از رمز های ضعیف و قابل پیشبینی.

۲. در معرض دید بودن Session ID یا همان token فرد لاگین کرده.

۳. منقضی نشدن نشست کاربری فردی که لاگین کرده.

یک حمله کننده می تواند با استفاده از لیستی از رمز های ساده و قابل پیشبینی با حساب کاربری فردی دیگر لاگین کند. (ضعف اول) همچنین اگر بتواند token فردی دیگر را از طریق درخواست های (Requests) فرستاده شده به سرور استخراج کند، میتواند به جای او به سرور درخواست بفرستد. (ضعف دوم) فرض کنید کاربری از کامپیوتر های عمومی استفاده کند و به هر دلیلی (مثل قطع ارتباط اینترنت) عمل Logout را نتواند انجام دهد. حمله کننده میتواند چند ساعت بعد با همان کلاینت به سرور متصل شود. (ضعف سوم)

راه حل:

برای رفع مشکل اول، این برنامه از multi-factor authentication استفاده میکند. به این شکل که پس از تایید شدن نام کاربری، رمز عبور به طور یکبار مصرف سمت سرور تولید شده و از طریق ایمیل به کاربر ارسال میشود. حمله کننده دیگر نمی تواند با روش هایی مثل credential stuffing یا Brute Force اقدام به لاگین کند.

استفاده از token یکبار مصرف مشکل دوم را براحتی بر طرف می کند. فرض کنید هر token فقط برای یک درخواست معتبر باشد. در این صورت دیگر در معرض دید بودن Session ID یا token مشکلی ایجاد نمیکند چون بعد از استفاده نامعتبر می شوند.

سرور برنامه، هر دفعه که درخواست (Request) دریافت میکند، زمان آن را با درخواست های قبلی مقایسه میکند. اگر اختلاف زمانی آن ها از حدی بیشتر بود (به طور مثال ۶۰ دقیقه) به وضعیت آن درخواست رسیدگی نمیشود و اتصال client و server قطع میشود. به این صورت ضعف سوم رفع می شود و دیگر حمله کننده نمی تواند از Session های idle برای دور زدن احراز هویت استفاده کند.

مشکل:

در بخش p2p برنامه در صورتی که فایل بدون رمزگذاری ارسال گردد این احتمال وجود دارد که اشخاصی بتوانند به این اطلاعات دسترسی پیدا کنند.

راه حل:

برای حل این مشکل از کلاس Asymmetric که یک رمزگذاری نامتقارن را پیاده سازی می کند استفاده شده است. به این شکل که هر کلاینتی که شروع به کار می کند به کمک الگوریتم RSA دو کلید متفاوت برای کد گذاری و کد گشایی تولید می کند. کلید مخصوص کد گذاری از طریق شبکه ارسال می شود. توجه کنید که احتمال فاش شدن این کلید به علت ارسال شدن از طریق شبکه کم نیست اما این موضوع اهمیتی ندارد چون ما این کلید را عمومی فرض می کنیم. به عبارتی هر کسی که این کلید را داشته باشد تنها قادر به رمزگذاری خواهد بود نه رمزگشایی. (می توان این کلید عمومی را مانند آدرس پستی کاربر تصور کرد که با در اختیار داشتن آن می توان برای کاربر نامه فرستاد اما نمی توان صندوق پستی او را گشود و به نامه های او دسترسی پیدا کرد) بنابراین فروشنده می تواند به کمک کلید عمومی فایل خود را رمز کند و برای خریدار ارسال کند و تنها کسی که کلید خصوصی و کد گشا را در اختیار دارد خود خریدار است که می تواند به کمک این کلید به محتویات فایل دسترسی پیدا کند.